

Toro drapa

autorius: Eilivas Gudrūnos sūnus

© 1999 – 2000, Ugnius Mikučionis, vertimas iš senosios islandų kalbos

73. Kurstė tą, kurs tursų
Gentis engia, žengti
– Kenkt Loftas įjunkęs –
Jūros šniūro tėvas.
Kovos griausmo Gauto
Bičiulis vylingas
Link Geirodo dvaro
Žalią gyrė kelią.

74. Toras tvirtas žygin
Netruko su Lokiū
– Jie sutriuškint troško
Tornos bernus – traukti.
Idžio sodžiaus svečias,
Hrungnirą nurungęs,
Iš Asgardo leidos
Tiesiog trolių pastogėn.

75. Galdro deivės kreiva-
-mintis apkabintas
lenkė kelian žengiant
ir Rognirą mūšio.
Tas, kur kerta mergą
Marių aro dvaro,
– Odino midų giedu! –
per viržynę mynė.

76. Išėjo pratusieji
Prie kardo skardo;
Stojo: liejo kraują
Dangaus mono žmonos;
Laukt nelinkęs, ranką
kelt pašėlo, Lokio –
Ant Grimnirio žento
Nendrių marčios – bendras.

77. Uolino Nanos garbę
Žlugdas perbrido veržlią,
Kliokiančią tarpekliuos,
Ižo kupiną upę.
Tas, kurio iš strioko
Tursas vengia, žengė,

kur nuodingos bangos
tryško, pilnas ryžto.

78. Jie susmeigė ietis
Tinklo miškan priešais
Tėkmę; slidūs akmens
Ant kranto sukrito.
Žvangtelėjo brūžiklis
Į riedulius. Su audra
Palei uolą plaktas
Upokšnis veržliai šniokštė.

79. Tas narsus karys, kur
Galios juostą juosi,
– Nieko juk neliko –
Vandenuos paskendo.
Jėgos jo lig stogo
– Kraujo žliaugt – išaugtų
Spėriai, tarė Toras
– Srovei nesiliovus.

80. Žodį duoto Gauto
Gražieji – liejos – brido
– Žolių pritekęs liūgas –
Rūmų vikingai ūmūs.
Vėjai varė šuorais –
Link to, kurs skaudžiai skriaudžia
– Žemės gūbrio vilnį –
Kalno skliauto tautą.

81. Toro įsitvėręs
Tjalvis šuoliais puolė
galios juostos; teko
jam jėgas įtempti.
Įbangavo srovę
ties geležia našlės
milžino; su žalga
Trūdės tėvas grūdosa.

82. Vyrų nenuvylė
Tvirtosios jų širdys
Palei irštvos vilko
Urzgiančio tarpekį.
Atlio rūstus protas
Kraupiai susikaupęs.
Toro, Tjalvio širdys
Vaido nesibaido.

83. Ginklus ėmė žvangint

Su pašlaičių hordais
Kariai, kurie kardo
Paramos nekenčia.
Duburio jojikai,
Žudą pakrantės gentis,
Žaidė šalmo žaismą
Su bretonais skydo.

84. Šalčio krašto priešų
būrį Toras blaškė;
spruko, vargan kliuvus
plynaukštės šeimyna;
Jolnairo kariūnai
Tvirtai tuomet grūmės.
Kaulo šventyklos danai
Mūšos krito mūšy.

85. Kai hersirai narsiai
žengė Torno svirnan
rungtis pasirengę,
irštvos kumrai niršo.
Iškėlė su suolu
kalno elnių priešą
milžino mergelės –
Taiką žlugdė klaikiai.

86. Žvilgsnio liepsnos dangų
akmeningos dirvos
– Ilgų kardu primygtos –
menės stogas slėgė.
Skraidžias pūgos vežėčias
kas valdo, suskaldė
senus milžinių abiejų
kilius juoko laivo.

87. Jordės sūnus parodė,
ką jis kovoj gali,
bet uolynų žmonės
gaišta puotaut liautis.
Sviedė veidan kąsnį
Iš žaizdro tas, kur švaisto
– Odino liūdesio vagiui –
strėles, Sudrio svainis.

88. Brangus Trongos draugas,
mūšyje įtūžęs,
karštą plieno gurkšnį
čiumpa nasrais kumščio.
Skriejo ugnies skiedra
iš milžinės astringo

meilužio gniaužtų linkui
to, kurs ilgis Trūdės.

89. Kai Heidrekas makaule
– Drebēt ėmē klētis –
užu seno sienų
lokio kojos kavojo.
Ulio didis patėvis
smeigė žalos smaigtį
į diržo vidurį siūlo
vieškelio danties niekšui.

90. Kūju, kur nuo kraujo
Raudo, priešus baudė;
Siunės menių svečio
Žavėjas nugalėjo.
Pagalbos bičiulių,
Lanko lazdai pakanka,
Tam, kas milžinus talžo
Spiečiais – Tiurui vežėčių.

91. Tas, kurį kariaunos
šlovina, kovingai
milžinus nutildąs,
su krivūle kūlė.
Aro lizdo Listo
riugai nusileido
jam, kurs mirtį skirsto
Uolynų Elos tautai.